

Řešení úloh školního kola 66. ročníku Fyzikální olympiády ve školním roce 2024/2025

Kategorie E a F

FO66EF1-1: Závody slimáků

J. Thomas

- a) Rozdíl rychlostí mezi Emilem a posledním z ostatních slimáků je

$$\Delta v = \frac{120 \text{ cm}}{15 \text{ min}} = 8,0 \text{ cm/min.}$$

Poslední z ostatních slimáků tedy leze rychlostí $v_1 = 15 \text{ cm/min} - 8,0 \text{ cm/min} = 7,0 \text{ cm/min}$. **4 body**

- b) Za první $t_1 = 4$ hodiny = 240 min vyleze Emil rychlostí $v = 5 \text{ cm/min}$ do výšky

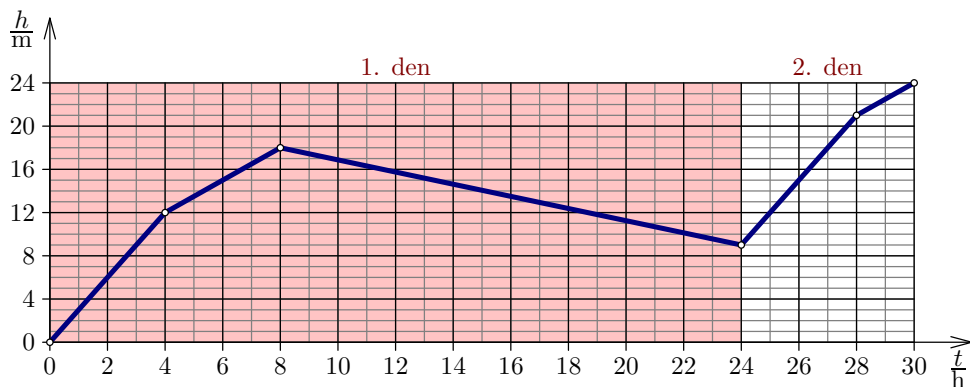
$$h_1 = vt_1 = 5 \text{ cm/min} \cdot 240 \text{ min} = 1\,200 \text{ cm} = 12 \text{ m.}$$

Ve druhých 4 hodinách, v nichž se pohybuje rychlostí $v' = 0,5v = 1,5 \text{ m/h}$, ještě přidá

$$h_2 = v't_1 = 0,5vt_1 = 0,5h_1 = 0,5 \cdot 12 \text{ m} = 6,0 \text{ m.}$$

Celkem vyleze do výšky $h = h_1 + h_2 = 12 \text{ m} + 6 \text{ m} = 18 \text{ m}$. Při spánku pak klesne o $h/2 = 9 \text{ m}$. Druhý den bude po prvních 4 h ve výšce $9 \text{ m} + 12 \text{ m} = 21 \text{ m}$. Na vrchol Bílé skály se dostane druhý den během druhé fáze lezení. Na jejím začátku mu scházelo $\Delta h = 24 \text{ m} - 21 \text{ m} = 3 \text{ m}$, za 1 hodinu vyleze o $1,5 \text{ m}$ výše, na vrchol vyleze za 2 hodiny v této fázi, druhý den v 6. hodině trénování (celkem po $30 \text{ h} = 1\,800 \text{ min}$ od začátku tréninku). **6 bodů**

Možné grafické řešení je na obr. 1.

Obr. 1: K úloze FO66EF1-1

FO66EF1-2: Popletená pohádka

J. Jírů

- a) Graf pro první a druhý úsek pohybu Mařenky sestrojíme přímo podle zadání, graf spojuje body $[0 \text{ min}, 0 \text{ m}]$, $[10 \text{ min}, 800 \text{ m}]$ a $[18 \text{ min}, 500 \text{ m}]$. Její rychlost na 3. úseku znamená, že za 1 minutu uběhne dráhu $2,5 \text{ m/s} \cdot 60 \text{ s} = 150 \text{ m}$, neboli např. za 10 minut dráhu $1\,500 \text{ m}$. Proto z bodu $[18 \text{ min}, 500 \text{ m}]$ sestrojíme polo-přímku procházející např. bodem $[28 \text{ min}, 2\,000 \text{ m}]$. **3 body**

Jeníček ujede za 1 min dráhu

$$6,0 \text{ km/h} \cdot \frac{1}{60} \text{ h} = 0,1 \text{ km} = 100 \text{ m},$$

neboli např. za 10 minut dráhu 1 000 m. Spojíme body [0 min, 3 200 m] a [16 min, 3 200 m], z druhého sestrojíme polopřímku procházející např. bodem [26 min, 2 200 m]. Průsečík polopřímek [28 min, 2 000 m] určuje čas a místo setkání. Graf společné cesty dokončíme podle zadání spojením bodů [28 min, 2 000 m], [32 min, 2 000 m] a [52 min, 3 200 m]. **3 body**

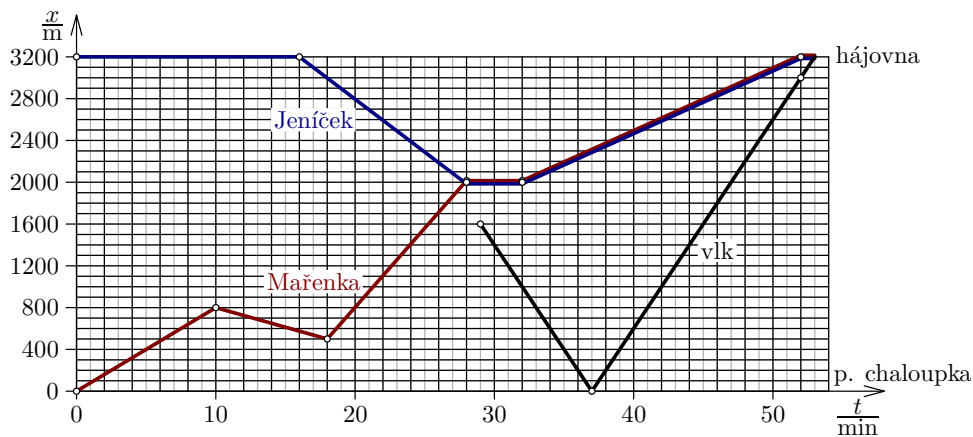
Pro vlka vyznačíme výchozí bod [29 min, 1 600 m]. Vlk uběhne za 1 minutu dráhu

$$12 \text{ km/h} \cdot \frac{1}{60} \text{ h} = 0,2 \text{ km} = 200 \text{ m},$$

neboli např. za 5 min dráhu 1 000 m. Kdyby se rozběhl k hájovně, jeho graf by protnul graf Jeníčka a Mařenky, proto musel běžet k perníkové chaloupce, odkud poté běžel opačným směrem k hájovně. Proto z jeho výchozího bodu sestrojíme polopřímku procházející bodem [29 min, 1 600 m] a [34 min, 600 m], podobně z průsečíku s časovou osou [37 min, 0 m] vedeme polopřímku bodem [42 min, 1 000 m]. **3 body**

Příklad grafu je na obr. 2.

b) Jelikož se grafy vlka a dětí neprotuly, vlk se cestou ani s jedním z nich nesetkal. **1 bod**

Obr. 2: K úloze FO66EF1-2

FO66EF1-3: Autobus jede do kopce

FO SR, L. Richterek

a) Celková hmotnost autobusu s $n = 20$ cestujícími a řidičem bude

$$m_1 = m + nm_0 = 8\,000 \text{ kg} + 20 \cdot 70 \text{ kg} = 9\,400 \text{ kg}.$$

Potřebný výkon autobusu odhadneme ze zákona zachování energie; změna polohové energie autobusu s cestujícími bude rovna práci vykonané motorem, neboli

$m_1gh = P_1t_1$. Odtud vyjádříme

$$P_1 = \frac{m_1gh}{t_1} = \frac{9\,400\text{ kg} \cdot 9,8\text{ N/kg} \cdot 360\text{ m}}{10 \cdot 60\text{ s}} = 55\,272\text{ W} \doteq 55\text{ kW}. \quad \mathbf{3\text{ body}}$$

b) Celková hmotnost autobusu s $2n = 40$ cestujícími bude

$$m_2 = m + 2nm_0 = 8\,000\text{ kg} + 40 \cdot 70\text{ kg} = 10\,800\text{ kg}.$$

Dobu stoupání t_2 určíme z podobné úvahy jako v části a) a získáváme

$$t_2 = \frac{m_2gh}{P_1} = \frac{10\,800\text{ kg} \cdot 9,8\text{ N/kg} \cdot 360\text{ m}}{55\,272\text{ W}} \doteq 689,36\text{ s} \doteq 690\text{ s}. \quad (\doteq 11\text{ min})$$

3 body

c) Nyní vyjádříme čas jízdy

$$t_3 = \frac{mgh}{P} = \frac{8\,000\text{ kg} \cdot 9,8\text{ N/kg} \cdot 360\text{ m}}{184\,000\text{ W}} \doteq 153,39\text{ s} \doteq 150\text{ s} \doteq 2,6\text{ min}. \quad \mathbf{2\text{ body}}$$

Podle serveru [mapy.cz](https://mapy.cz/s/1eralokodo) (<https://mapy.cz/s/1eralokodo>) zjistíme, že trasa měří $s = 4,6\text{ km}$, při daném čase by tak autobus musel jet rychlostí

$$v = \frac{4\,600\text{ m}}{153,39\text{ s}} \doteq 29,989\text{ m/s} \doteq 108\text{ km/h}.$$

Vzhledem k počtu zatáček a užší silnici je taková rychlost nereálná, ve skutečnosti autobus nejede na plný výkon, neuvažujeme ani čas na rozjetí a zastavení autobusu. Dodejme, že i z ekologického hlediska by provoz motoru na plný výkon v oblasti národního parku nebyl vhodný. **2 body**

FO66EF1-4: Indiana Jones a mramorová socha

J. Thomas

a) Z podmínky rovnováhy na páce plyne

$$m_0ga = mg(l - a),$$

odkud vychází

$$m_0 = m \frac{l - a}{a} = 6,0\text{ kg} \cdot \frac{2,0\text{ m} - 0,24\text{ m}}{0,24\text{ m}} = 44\text{ kg}. \quad \mathbf{3\text{ body}}$$

b) Pro objem V_0 sochy celé z mramoru dostáváme

$$V_0 = \frac{m_0}{\rho_m} = \frac{44\text{ kg}}{2\,850\text{ kg/m}^3} \doteq 0,015\,439\text{ m}^3 \doteq 15\text{ litrů}. \quad \mathbf{2\text{ body}}$$

c) Lano, na kterém je zavěšena socha, je podle Archimédova zákona napínáno silou

$$F = m_0g - V\rho g.$$

Podle podmínky rovnováhy na páce $F(l - x) = mgx$ zároveň pro sílu F dostáváme

$$F = mg \frac{x}{l - x} = 6,0\text{ kg} \cdot 9,8\text{ N/kg} \cdot \frac{1,62\text{ m}}{2,0\text{ m} - 1,62\text{ m}} \doteq 250,67\text{ N}.$$

Z velikosti síly pak vyjádříme objem

$$V = \frac{m_0g - F}{\rho g} = \frac{44\text{ kg} \cdot 9,8\text{ N/kg} - 250,67\text{ N}}{1\,000\text{ kg/m}^3 \cdot 9,8\text{ N/kg}} \doteq 0,018\,421\text{ m}^3 \doteq 18\text{ litrů}.$$

Objem sochy V je větší, než kdyby byla celá z mramoru V_0 ($V > V_0$). Uvnitř se tedy nachází dutina. **5 bodů**

FO66EF1-5 Skok o tyči*L. Richterek*

- a) Při rozběhu získá atlet pohybovou energii. Ta se přemění na energii deformované tyče (ohýbají se i o více než 90°) a nakonec v polohovou energii skokana v nejvyšší poloze. **2 body**
- b) Výška těžiště vychází $h_1 = 0,57 \cdot 1,81 \text{ m} = 1,0317 \text{ m}$. Pro polohovou energii dostáváme

$$E_{p1} = mgh_1 = 79 \text{ kg} \cdot 9,8 \text{ N/kg} \cdot 1,0317 \text{ m} \doteq 798,74 \text{ J} \doteq 800 \text{ J}. \quad \mathbf{2 \text{ body}}$$

- c) Pro polohovou energii v nejvyšším bodě vychází

$$E_{p2} = mgh_2 = 79 \text{ kg} \cdot 9,8 \text{ N/kg} \cdot 6,26 \text{ m} \doteq 4846,5 \text{ J} \doteq 4800 \text{ J}. \quad \mathbf{1 \text{ bod}}$$

Jak je vidět z obrázku v zadání úlohy, skokan ohne tělo do oblouku, aby těžiště těla leželo co možná nejnižše. **1 bod**

- d) Vydeme ze zákona zachování energie skokana na konci rozběhu a v nejvyšším bodě skoku

$$\frac{1}{2}mv^2 + E_{p1} = E_{p2}.$$

Odtud vyjádříme rychlost v ve tvaru

$$v^2 = 2 \frac{E_{p2} - E_{p1}}{m} = 2 \frac{mgh_2 - mgh_1}{m} = 2g(h_2 - h_1).$$

Po dosazení dostáváme

$$v = \sqrt{2g(h_2 - h_1)} = \sqrt{2 \cdot 9,8 \text{ N/kg} (6,26 \text{ m} - 1,0317 \text{ m})} \doteq 10,123 \text{ m/s} \doteq 10 \text{ m/s}.$$

Skokan při rozběhu dosahuje rychlosti okolo 36 km/h.

4 body

Poznámka: Do přesných úvah bychom mohli započítat i pohybovou a polohovou energii tyče. Parametry tyči však nejsou stejné, závisí např. na hmotnosti skokana a nejsou běžně dostupné. I přes zjednodušení náš výsledek celkem rozumně odpovídá rychlostem, kterých Armand Duplantis při rozběhu dosahuje. Rychlost 10 m/s odpovídá i hranici extratřídy v běhu na 100 m (viz např. https://cs.wikipedia.org/wiki/B%C4%9Bh_na_100_metr%C5%AF).

FO66EF1-6 Šíření rádiového signálu*J. Thomas*

- a) Označme $r_M = 1,524 \text{ au} \doteq 227,99 \text{ miliónů km}$ vzdálenost Marsu od Slunce a $r_Z = 1,0 \text{ au} = 149,6 \text{ miliónů km}$. Je-li Mars v konjunkci se Zemí (v poloze 1), je jeho vzdálenost od Země $d_1 = r_M - r_Z = 1,524 \text{ au} - 1,0 \text{ au} = 0,524 \text{ au} \doteq 78\,390\,000 \text{ km}$. Signál k Zemi dorazí za dobu

$$t_1 = \frac{d_1}{c} = \frac{78\,390\,000 \text{ km}}{300\,000 \text{ km/s}} \doteq 261,30 \text{ s} \doteq 260 \text{ s} \quad (\doteq 4,4 \text{ min}). \quad \mathbf{2 \text{ body}}$$

- b) Je-li Mars v opozici se Zemí (v poloze 2), je jeho vzdálenost od Země $d_2 = r_M + r_Z = 1,524 \text{ au} + 1,0 \text{ au} = 2,524 \text{ au} \doteq 377\,590\,000 \text{ km}$. Signál k Zemi dorazí za dobu

$$t_2 = \frac{d_2}{c} = \frac{377\,590\,000 \text{ km}}{300\,000 \text{ km/s}} \doteq 1\,258,6 \text{ s} \doteq 1\,300 \text{ s} \quad (\doteq 21 \text{ min}). \quad \mathbf{2 \text{ body}}$$

Poznámka: Převod na minuty není požadován. Uvádíme jej pro srovnání s obecně známým faktem, že světlo se z povrchu Slunce k Zemi šíří asi 8 minut.

- c) Označme poloměr Země $R_Z = 6\,378$ km a výšku satelitů nad zemským povrchem $h = 35\,800$ km. Satelity obíhají po kružnici o poloměru

$$r = R_Z + h = 6\,378 \text{ km} + 35\,800 \text{ km} = 42\,178 \text{ km}.$$

Protože jsou nad stále stejným místem nad zemským povrchem, je jejich doba oběhu stejná jako otočení Země kolem své osy (tzv. siderický den), tj. přibližně $T = 23 \text{ h } 56 \text{ min} \doteq 23,933 \text{ h}$. Pro jejich rychlost tedy platí

$$v = \frac{2\pi r}{T} = \frac{2 \cdot \pi \cdot 42\,178 \text{ km}}{23,933 \text{ h}} \doteq 11\,073 \text{ km/h} \doteq 11\,000 \text{ km/h}. \quad \mathbf{3 \text{ body}}$$

Poznámka: Rychlost lze vyjádřit i v jiných jednotkách, např. $v \doteq 3,1 \text{ km/s} = 3\,100 \text{ m/s}$. Při zaokrouhlení na 2 platné číslice mohou řešitelé použít jako periodu oběhu délku jednoho dne $T = 24 \text{ h}$.

- d) Úhlopříčka čtverce 1–2–3–4 má velikost $u = 2r = 2 \cdot 42\,178 \text{ km} = 84\,356 \text{ km}$. Vzdálenost mezi satelity (strana čtverce) měří podle zadání

$$a = \frac{u}{\sqrt{2}} = \frac{84\,356 \text{ km}}{\sqrt{2}} \doteq 59\,649 \text{ km}.$$

Signál z bodu A do bodu B musí urazit vzdálenost

$$s = 2h + 2a = 2 \cdot 35\,800 \text{ km} + 2 \cdot 59\,649 \text{ km} = 190\,898 \text{ km}$$

za čas

$$t = \frac{s}{c} = \frac{190\,898 \text{ km}}{300\,000 \text{ km/s}} = 0,636\,33 \text{ s} \doteq 0,64 \text{ s}. \quad \mathbf{3 \text{ body}}$$

FO66EF1-7 Nádobka s kapalinami

J. Thomas

- a) Označme objem prázdné nádoby V a její hmotnost m . Je-li v nádobce voda, platí

$$m_1 = m + m_v = m + V\rho_v,$$

je-li v nádobce olej

$$m_2 = m + m_o = m + V\rho_o.$$

Odečtením rovnic nebo úvahou, že rozdíl hmotností závisí na objemu V a rozdílu hustot kapalin, dostáváme

$$m_1 - m_2 = V\rho_v - V\rho_o = V(\rho_v - \rho_o).$$

Odtud vychází objem nádoby

$$V = \frac{m_1 - m_2}{\rho_v - \rho_o} = \frac{400 \text{ g} - 361 \text{ g}}{1 \text{ g/cm}^3 - 0,85 \text{ g/cm}^3} = 260 \text{ cm}^3 = 260 \text{ ml}. \quad \mathbf{3 \text{ body}}$$

Dosazením do některé z výše uvedených rovnic pro m_1 nebo m_2 získáme hmotnost samotné nádoby, např.

$$m = m_1 - V\rho_v = 400 \text{ g} - 260 \text{ cm}^3 \cdot 1,0 \text{ g/cm}^3 = 140 \text{ g}. \quad \mathbf{2 \text{ body}}$$

Hmotnost nádoby je tedy $m = 140 \text{ g}$ a její objem je $V = 260 \text{ ml}$.

- b) Naplníme-li nádobku lihem, bude celková hmotnost

$$m_3 = m + V\rho_l = 140 \text{ g} + 260 \text{ cm}^3 \cdot 0,78 \text{ g/cm}^3 = 342,8 \text{ g} \doteq 340 \text{ g}. \quad \mathbf{2 \text{ body}}$$

- c) Hmotnost glycerínu může být nejvýše $m_g = m_4 - m = 400 \text{ g} - 140 \text{ g} = 260 \text{ g}$, můžeme tedy přilít

$$V_g = \frac{m_g}{\rho_g} = \frac{260 \text{ g}}{1,25 \text{ g/cm}^3} = 208 \text{ cm}^3 \doteq 200 \text{ ml}$$

glycerínu. V tomto případě má podle zadání otázky smysl výsledek zaokrouhlit dolů. **3 body**

FO66EF1-8 Kousek ledu s hřebíkem

J. Thomas

- a) Teplo na roztátí části ledu o hmotnosti Δm dodá voda o hmotnosti $m_v = V \rho = 200 \text{ cm}^3 \cdot 1,0 \text{ g/cm}^3 = 200 \text{ g} = 0,20 \text{ kg}$ v nádobce a platí

$$m_v c \Delta t = \Delta m l_t,$$

odkud vyjádříme

$$\Delta m = \frac{m_v c \Delta t}{l_t} = \frac{0,20 \text{ kg} \cdot 4200 \text{ J/(kg} \cdot \text{°C)} \cdot 8 \text{ °C}}{330\,000 \text{ J/kg}} \doteq 0,020\,364 \text{ kg} \doteq 20 \text{ g},$$

Ze 120 g ledu odtálo asi 20 g, zbývá tedy kousek ledu o hmotnosti $m = 120 \text{ g} - 20,364 \text{ g} = 99,636 \text{ g} \doteq 100 \text{ g}$. **3 body**

- b) Objem ledu o hmotnosti m je

$$V = \frac{m}{\rho_l} = \frac{99,636 \text{ g}}{0,90 \text{ g/cm}^3} \doteq 110,71 \text{ cm}^3. \quad \mathbf{1 \text{ bod}}$$

Objem hřebíku V_h o hustotě $\rho_h = 7,85 \text{ g/cm}^3$ a hmotnosti 3,0 g vychází

$$V_h = \frac{m_h}{\rho_h} = \frac{3,0 \text{ g}}{7,85 \text{ g/cm}^3} = 0,382\,2 \text{ cm}^3 \doteq 0,38 \text{ ml}. \quad \mathbf{1 \text{ bod}}$$

Vidíme, že oproti objemu ledu je objem hřebíku prakticky zanedbatelný.

- c) Led s hřebíkem se začne potápět při hmotnosti m_1 a objemu V_1 , když se podle Archimédova zákona bude vztlaková síla rovnat síle tíhové a zároveň se celý kus ledu i s hřebíkem dostane pod hladinu. Pak platí

$$(m_1 + m_h) g = (V_1 + V_h) \rho g.$$

Postupně vyjádříme

$$V_1 \rho_l + V_h \rho_h = V_1 \rho + V_h \rho.$$

Po vyjádření objemu V_1 dostáváme

$$V_1 = V_h \frac{\rho_h - \rho}{\rho - \rho_l} = 0,382\,2 \text{ cm}^3 \cdot \frac{7,85 \text{ g/cm}^3 - 1,0 \text{ g/cm}^3}{1,0 \text{ g/cm}^3 - 0,90 \text{ g/cm}^3} \doteq 26,178 \text{ cm}^3.$$

Musí tedy odtát objem $\Delta V = V - V_1 = 110,71 \text{ cm}^3 - 26,178 \text{ cm}^3 = 84,532 \text{ cm}^3$ ledu o hmotnosti

$$\Delta m_1 = \Delta V \rho_l = 84,532 \text{ cm}^3 \cdot 0,90 \text{ g/cm}^3 \doteq 76,078 \text{ g}.$$

Protože za minutu odtaje $m' = 5,0 \text{ g}$ ledu, led s hřebíkem se začne potápět za dobu

$$t = \frac{\Delta m_1}{m'} \text{ min} = \frac{76,078 \text{ g}}{5,0 \text{ g}} \text{ min} \doteq 15,216 \text{ min} \doteq 15 \text{ min}. \quad \mathbf{5 \text{ bodů}}$$

Poznámka: Řádově stejný výsledek dostaneme, pokud zanedbáme objem hřebíku,

podmínka rovnováhy podle Archimédova zákona pak má tvar

$$(m_1 + m_h)g = V_1 \rho g.$$

Postupně pak vychází

$$V_1 \rho_1 + m_h = V_1 \rho, \quad \implies \quad V_1 = \frac{m_h}{\rho - \rho_1} = \frac{3 \text{ g}}{1,0 \text{ g/cm}^3 - 0,90 \text{ g/cm}^3} = 30 \text{ cm}^3,$$

$$\Delta V = V - V_1 = 110,71 \text{ cm}^3 - 30 \text{ cm}^3 = 80,71 \text{ cm}^3$$

$$\Delta m_1 = \Delta V \rho_1 = 80,71 \text{ cm}^3 \cdot 0,90 \text{ g/cm}^3 \doteq 72,639 \text{ g}$$

$$t = \frac{\Delta m_1}{m'} \text{ min} = \frac{72,639 \text{ g}}{5,0 \text{ g}} \text{ min} \doteq 14,528 \text{ min} \doteq 15 \text{ min}.$$

V rámci požadované přesnosti lze i toto řešení uznat za správné.

FO66EF1-9 Ohřívání kapalin v kalorimetru

J. Jírů

- a) Podle grafu A se voda o hmotnosti $m_1 = 450 \text{ g} = 0,45 \text{ kg}$ za dobu $\tau_1 = 5 \text{ min} = 300 \text{ s}$ ohřála o teplotní rozdíl $\Delta t_1 = 70^\circ\text{C} - 20^\circ\text{C} = 50^\circ\text{C}$. Podle grafu B se voda o neznámé hmotnosti m_2 za stejnou dobu τ_1 ohřála o teplotní rozdíl $\Delta t_2 = 50^\circ\text{C} - 20^\circ\text{C} = 30^\circ\text{C}$.

Označme P stálý příkon, s nímž se každá kapalina v kalorimetru ohřívá. Pro teplo přijaté vodou v případě A platí

$$Q_1 = m_1 c \Delta t_1 = P \tau_1,$$

odkud vyjádříme příkon kalorimetru

$$P = \frac{m_1 c \Delta t_1}{\tau_1} = \frac{0,45 \text{ kg} \cdot 4200 \text{ J/(kg} \cdot ^\circ\text{C)} \cdot 50^\circ\text{C}}{300 \text{ s}} = 315 \text{ W.} \quad \mathbf{3 \text{ body}}$$

Podobně pro teplo přijaté při ohřívání vody o hmotnosti m_2 v případě B platí

$$Q_2 = m_2 c \Delta t_2 = P \tau_1$$

a pro hledanou hmotnost m_2 dostáváme

$$m_2 = \frac{P \tau_1}{c \Delta t_2} = \frac{m_1 c \Delta t_1}{c \Delta t_2} = m_1 \frac{\Delta t_1}{\Delta t_2} = 0,45 \text{ kg} \cdot \frac{50^\circ\text{C}}{30^\circ\text{C}} = 0,75 \text{ kg} = 750 \text{ g.} \quad \mathbf{3 \text{ body}}$$

- b) Podle grafu C se neznámá kapalina o hmotnosti $m_3 = 630 \text{ g} = 0,63 \text{ kg}$ za dobu $\tau_3 = 4 \text{ min} = 240 \text{ s}$ ohřála o teplotní rozdíl $\Delta t_1 = 70^\circ\text{C} - 20^\circ\text{C} = 50^\circ\text{C}$. Pro teplo Q_3 přijaté kapalinou platí

$$Q_3 = m_3 c_x \Delta t_1 = P \tau_3.$$

Z rovnice vypočteme měrnou tepelnou kapacitu c_x neznámé kapaliny

$$c_x = \frac{P \tau_3}{m_3 \Delta t_1} = \frac{315 \text{ W} \cdot 240 \text{ s}}{0,63 \text{ kg} \cdot 50^\circ\text{C}} = 2400 \text{ J/(kg} \cdot ^\circ\text{C)}.$$

V tabulkách nebo na internetu (např. <http://kabinet.fyzika.net/studium/tabulky/tepelna-kapacita-roztaznost.php>) dohledáme, že neznámou kapalinou může být glycerol (glycerín) nebo etylalkohol. $\mathbf{4 \text{ body}}$

Poznámka: I když většina řešitelů příkon číselně spočítá, stanovení příkonu P není nutné a vyžadováno. Část b) je možné řešit dosazením za P ze zadaných

hodnot

$$c_x = \frac{P\tau_3}{m_3\Delta t_1} = \frac{m_1c\Delta t_1\tau_3}{m_3\Delta t_1\tau_1} = c \frac{m_1}{m_3} \frac{\tau_3}{\tau_1} = \\ = 4200 \text{ J}/(\text{kg} \cdot ^\circ\text{C}) \cdot \frac{0,45 \text{ kg}}{0,63 \text{ kg}} \cdot \frac{240 \text{ s}}{300 \text{ s}} = 2400 \text{ J}/(\text{kg} \cdot ^\circ\text{C}).$$

FO66EF1-10 Elektrický obvod se spínačem

J. Thomas

- a) Je-li vypínač K vypnut, je celkový odpor roven součtu odporů mezi body AB , BC a CD . Mezi body A a B je odpor

$$R_{AB} = \frac{R_1 R_1}{R_1 + R_1} = \frac{R_1^2}{2R_1} = \frac{R_1}{2} = \frac{120 \Omega}{2} = 60 \Omega.$$

Výsledný odpor mezi body A a D je pak

$$R_{AD} = 60 \Omega + 120 \Omega + 120 \Omega = 300 \Omega. \quad \mathbf{2 \text{ body}}$$

Pro proud procházející zdrojem pak dostáváme

$$I_1 = \frac{U}{R_{AD}} = \frac{12 \text{ V}}{300 \Omega} = 0,04 \text{ A} = 40 \text{ mA}. \quad \mathbf{1 \text{ bod}}$$

- b) Uvolněné teplo vypočítáme podle vztahu

$$Q_1 = \frac{U^2}{R_{AD}} t = \frac{(12 \text{ V})^2}{300 \Omega} \cdot 60 \text{ s} = 28,8 \text{ J} \doteq 29 \text{ J}. \quad \mathbf{2 \text{ body}}$$

- c) Po zapnutí spínače K bude odpor mezi body A a C

$$R_{AC} = \frac{(R_{AB} + R_1) R_2}{R_{AB} + R_1 + R_2} = \frac{(60 \Omega + 120 \Omega) \cdot 360 \Omega}{60 \Omega + 120 \Omega + 360 \Omega} = 120 \Omega,$$

Výsledný odpor mezi body A a D je pak

$$R_{AD} = 120 \Omega + 120 \Omega = 240 \Omega;$$

vidíme, že po sepnutí spínače se celkový odpor obvodu zmenšil.

3 body

Pro proud procházející zdrojem pak dostáváme

$$I_2 = \frac{U}{R_{AD}} = \frac{12 \text{ V}}{240 \Omega} = 0,05 \text{ A} = 50 \text{ mA};$$

po sepnutí spínače se proud procházející zdrojem zvětšil.

1 bod

Pro uvolněné teplo pak dostáváme

$$Q_2 = \frac{U^2}{R_{AD}} t = \frac{(12 \text{ V})^2}{240 \Omega} \cdot 60 \text{ s} = 36 \text{ J}. \quad \mathbf{1 \text{ bod}}$$

Poznámka: Teplo lze vypočítat i pomocí proudů I_1 a I_2 , dospějeme ke stejným výsledkům:

$$Q_1 = UI_1 t = 12 \text{ V} \cdot 0,04 \text{ A} \cdot 60 \text{ s} = 28,8 \text{ J} \doteq 29 \text{ J},$$

$$Q_2 = UI_2 t = 12 \text{ V} \cdot 0,05 \text{ A} \cdot 60 \text{ s} = 36 \text{ J}.$$